

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 2212 van 21 februari 2008
in de zaak A. 186.769**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. SCHOUTEN,
 kantoor houdende te 1210 BRUSSEL,
 Haachtsesteenweg 55

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 18 januari 2008 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 4913 van 13 december 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 30 januari 2008;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij de juiste beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de UNHCR-lijst wat de betreft de veiligheidssituatie in Afghanistan betwist; dat de verzoekende partij aldus de feitelijke beoordeling van de zaak aanvecht terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden; dat het eerste middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich volgens de verzoekende partij op “diverse rapporten (die) zich niet in het administratief dossier bevinden” heeft gesteund; dat in de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2007 wordt verwezen naar bepaalde

rapporten die zich in het administratief dossier bevinden, onder meer met lijsten van het UNHCR, en dat ook in het bestreden arrest wordt verwezen naar lijsten van het UNHCR; dat, gezien de informatie in het administratief dossier en de standpunten die de partijen daarover voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben ingenomen, niet kan worden gesteld dat het om informatie buiten het rechtsplegingsdossier gaat; dat aldus voldoende wordt gemotiveerd op grond waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot zijn beslissing is gekomen; dat het eerste middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat de vraag of de lidstaten dienen “te voorzien in een beroep bij een administratief rechtscollege inzake de materie van de Kwalificatierichtlijn 2004/83” niet dienend is voor de oplossing van het geschil, omdat de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) precies dergelijk beroep bij een administratief rechtscollege, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voorziet; dat artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie als dusdanig geen bindende kracht heeft; dat het Europees Hof van Justitie in het arrest van 27 juni 2006 in de zaak C-540/03, waarnaar de verzoekende partij verwijst, uitdrukkelijk stelt dat “het Handvest geen bindend rechtsinstrument is”; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar luid van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, vernietigen wegens een substantiële onregelmatigheid, of vernietigen omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan komen tot de bevestiging of hervorming zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen; dat de artikelen 39/69 en 39/76, § 1, van de Vreemdelingenwet het de partijen bovendien mogelijk maken onder bepaalde voorwaarden “nieuwe gegevens” ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te brengen; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tenslotte de beslissing van de commissaris-generaal kan vernietigen en voor een nieuw onderzoek naar de commissaris-generaal terugsturen indien hij van oordeel is dat hij de zaak niet ten gronde kan onderzoeken omdat hij niet beschikt over bepaalde essentiële gegevens en waarvoor het nodig is aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve kennis neemt van het geschil in zijn volledigheid en dat het om een beroep met volle rechtsmacht gaat; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij wat betreft artikel 6, eerste lid, van het E.V.R.M. niet dienend is omdat die verdragsbepaling niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het tweede middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is en dat om de hierboven uiteengezette redenen niet op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen moet worden ingegaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op eenentwintig februari tweeduizend en acht, door :

de HH. C. ADAMS, staatsraad,

J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.